

1895-11-09

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Aarhus

Omtalte personer:
Janus la Cour
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 52 nr. 23

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard rejser i Jylland. Det indledende afsnit i brevet er en hyldest til familien derhjemme skrevet som digt. Han besøger la Cour i Mårslet.

TRANSSKRIFTION

Mappe 52-23

Fru Agnete Skovgaard

Rosenvængets Hovedvej 27, København Ø

8-11-95

En måge fulgte skibets spor, en tanke brat mig gennem for, jeg tænkte på den drengeflok, som i vor stue holder nok, og længes efter luften. Gid de må snart i friske vind, få rødnet deres unge kind, og røre ben til skole. Og pigerne indånde frit den raske vind der bider lidt, propfulde af havets dufte. Den hjemmegjorte skolekjole, beskytter deres lille krop, så de kan ved den nye skole, af Bodil lære vrid og kop! Stop!!

Nu nærmer vi os snart Århus, vejret er herligt, jeg samler mine tanker efter Viggos farveprædiken, og lover mig gode resultater. Nu har jeg siddet på dækket og læst i den bog Rohde sendte mig, den skal du læse, når jeg er rejst så kan du gøre turen med helt ned til Umbrien dvs jeg er ikke nået længere end til at rulle ned ad alperne, men efter det brede rare sydtyskland iblandet med katolikkerne, kommer Bodensøens første sydglimt, så Luzerne og en stemmes op til farten mod Italiens svimlende opladte favn. Ællevildheden fra [??] begynder at krybe i mig. Men mod vest sænker solen sig over Jyllands langstrakte bakker, hylder sig i fugtigbløde formløse skyer og forstår alt i rosenrødt lys hvor den når hen, udenom er der gråligt. Favre og fin, hjemstavnen min, her får jeg kræfterne prøvet, her får jeg kunstneren øvet. I syden jeg drikker mig kræfterne til, men her i nord jeg dem bruge vil.

9-11-95

Langballegård. LaCour hentede mig så pænt med vogn ved Mårslet, så jeg kom mageligt hertil og da det regner den ganske dag, kører han mig tilbage igen. Her sidder jeg helst inden døre og passiarer om alt muligt og ser på hans masser af billeder. En gang imellem kommer der er lille udfald mod det han ikke holder af, men vel regner mig for mere eller mindre at repræsentere (med mere eller mindre ret) men det går over igen. Lev vel, kys børnene og hils pigebørnene. Din Mand

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 52 Nr. 23

9-11-95

KORRESPONDANCE-KORT.

*Fr. Agnete Skovgaard
Rasenvangets Hovedvej 27*

Ø København

3-11-95
En mæge fulgte skibets spor, en tanke brat mig gennem-
for, jeg tænkte ved den drængflokt, som i vor due haster
nok og længe efter læften. Giv da med mest i første vind
for rednet dens unge kind og røre hen til skole. Og jeg
indånde for den rask vind der bider lidt, proppet af hærsette
duften. Den hjemmeforte stolchjorte, beskytter dens lille krop,
sæde kan næsten den nye skole, at Bodil lære vrid og kop. Stop!!

En nærmere i os snardesthus, udført & helligt. Jeg samler
mine tanker efter Vigas farvereduktion og lover mig gode
resultater. Men her jeg vider på adskilt og løste
den bog Røde sender mig, den skal du læse, når jeg er rejst,
så kan du gøre tur med helt ned til Umbrien & derv. Jeg
er ikke næst længere end til at smile med ad algerne, men efter
dit brude rase sytyskland i blandt med kristendomme, kommer
Bodensens første sytyskland, det dægerne og en stemmes op
til farten med italiens ovalmunde afslæbte faen, Ellend.
heden på Løkærns besynder at krybe i mig. Men mod vest
sænker solen sig over sythlands langstrakte bakker, klyber
sig i fugtigblod, formelise skager og opstauer alt i
besværet lys hvor den står hen, udenom & der grædt.
Favr og hin, kjinstænen min, her får jeg kræfterne vrøve,
her får jeg kræfterne øve. I Syden jeg drikker mig kræfterne
til med her i nord jeg den lange vil. - 9-11-95. Langtall-
gård. La Cour hentede mig så pant med vogn ved Mær-
sket, så jeg kom meget hurtigt hertil og da det regner den ganske
dy, kører han mig tilbage igen. Her vorder jeg hent inden
dørre og pariaer om alt muligt og ser på hans masser
af brøder. Engang imellem kommer der et lille udfald med
det han ikke holder af men vel regner mig for mere eller mindre
dread repræsentation, (med mere eller mindre ret) men det går
over igen. Liv vil, kys barm og kild sig og andre. Din Mand.